

ΛΙΑΝΑ ΓΟΥΤΑ, ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΤΩΝ ΕΛΠΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΜΟΝΤΕΛΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

«Οι γυναίκες έλαβαν το μήνυμα των καιρών για το περιβάλλον»

Ο πολίτης πρέπει να ενημερωθεί, να κατανοήσει, να νιώσει συμμέτοχος και συνυπεύθυνος

Του Ευκλείδη Καραγιαννίδη

Οι τοπικοί άρχοντες οφείλουν να οδηγήσουν προς τα μπρος και να κινητοποιήσουν. Να εντοπίσουν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της περιοχής τους και να τα αναδείξουν σε ανταγωνιστική επιστημονία. Λιάνα Γούτα, χημικός μηχανικός, στέλεχος των ΕΛΠΕ, τ. ούμβουλος σε θέματα ενέργειας, περιβάλλοντος και ανάπτυξης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, υποψήφια βουλευτής με τη ΝΔ στην Α' περιφέρεια Θεσσαλονίκης στις τελευταίες εκλογές.

Μιλώντας στη «Μικ» η κ. Γούτα σημειώνει ότι διαφαίνεται πως οι γυναίκες έλαβαν το μήνυμα των καιρών, που θέλει το περιβάλλον να αναδεικνύεται σε εξήγημα πρώτης πολιτικής προτεραιότητας. Μένει να αναλυθεί ο ρόλος των τοπικών κοινωνιών και οι τοπικοί άρχοντες να αντιληφθούν τις απειλές και τις προκλήσεις της εποχής, ώστε να συντονίσουν το βήμα τους με τους πρωτόπορους και να μετατρέψουν την απειλή σε ευκαιρία.

Ποια είναι τα νέα δεδομένα, στα οποία, όπως λέτα, πρέπει να προσαρμοστούν κοινωνία, πολιτεία και τοπικοί αυτοδιοικητοί; Μόλις τα τελευταία χρόνια συνειδητοποιήσαμε ότι η απειλή των κλιματικών αλλαγών συνδέεται με το είδος της ενέργειας στο οποίο βασίζουμε όλο το σύγχρονο τρόπο ζωής, αφού πετρέλαιο, φυσικό αέριο και άνθρακας ευδύνονται για τις εκπομπές CO₂. Άρα πρέπει να αναθεωρήσουμε το μοντέλο ανάπτυξης του σύγχρονου κόσμου, βρίσκοντας εναλλακτικές λύσεις και διατηρώντας το επίπεδο της ευζωίας. Πρόκετα για πανοδόμω πρόβλημα που ανατρέπει λύση με παγκόσμια συμφωνία. Αναδεικνύεται σε έχοχως πολιτικό έχητημα σε όλα τα επίπεδα, σε όλους τους τομείς. Σε αυτή τη νέα πραγματικότητα, ευθύνη και ρόλο έχουν όλοι, κοινωνία, πολιτεία, τοπική αυτοδιοίκηση.

Διάφοροι πόλεις, όπως το Λονδίνο και η Νέα Υόρκη, τολμούν να υιοθετήσουν περιβαλλοντικά διόδια πόλεων, υφριδικά ταξί και ανεμογεννήτριες μέσα στις πόλεις.

Οι τοπικοί άρχοντες οφείλουν να οδηγήσουν προς τα μπρος και να κινητοποιήσουν. Να εντοπίσουν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της περιοχής τους και να τα αναδείξουν σε ανταγωνιστική. Χρειάζεται δράμα, στρατηγική και σχέδιο. Χρειάζεται ευπλοκή και κινητοποίηση της κοινωνίας, συνάντηση και διάλυμα των πολιτών. Ο πολίτης πρέπει να ενημερωθεί, να κατανοήσει, να νιώσει συμμέτοχος και συνυπεύθυνος. Να εξοικειωθεί με τις νέες τεχνολογίες. Να αντιληφθεί τα κίνητρα τα οφέλη, τις νέες τάσεις. Να συντονιστεί με το μέλλον. Να κάνουμε επιτέλους όλοι μαζί, πολιτεία και κοινωνία, τις επιλογές μας, απαντώντας σε διλήμματα όπως «λιγνιτικά φουγάρα ή ανεμογεννήτριες». Στην εποχή των πολλαπλών κρίσεων που διανύουμε, ο ρόλος και η ευθύνη των τοπικών αρχών, αλλά και όλων των πολιτικών γίνονται ακόμη μεγαλύτεροι. Το μοντέλο της κειμαλίας και των εφοριασμών δεν αρκεί πια. Οι προκλήσεις της εποχής απαιτούν μεταξύ των άλλων και γνώση.

**Λιάνα Γούτα
χημικός μηχανικός,
στέλεχος των ΕΛΠΕ**

Ποια είναι τα νέα δεδομένα, στα οποία, όπως λέτα, πρέπει να προσαρμοστούν κοινωνία, πολιτεία και τοπικοί αυτοδιοικητοί; Μόλις τα τελευταία χρόνια συνειδητοποιήσαμε ότι η απειλή των κλιματικών αλλαγών συνδέεται με το είδος της ενέργειας στο οποίο βασίζουμε όλο το σύγχρονο τρόπο ζωής, αφού πετρέλαιο, φυσικό αέριο και άνθρακας ευδύνονται για τις εκπομπές CO₂. Άρα πρέπει να αναθεωρήσουμε το μοντέλο ανάπτυξης του σύγχρονου κόσμου, βρίσκοντας εναλλακτικές λύσεις και διατηρώντας το επίπεδο της ευζωίας. Πρόκετα για πανοδόμω πρόβλημα που ανατρέπει λύση με παγκόσμια συμφωνία. Αναδεικνύεται σε έχοχως πολιτικό έχητημα σε όλα τα επίπεδα, σε όλους τους τομείς. Σε αυτή τη νέα πραγματικότητα, ευθύνη και ρόλο έχουν όλοι, κοινωνία, πολιτεία, τοπική αυτοδιοίκηση.

που λέγεται ήλιος, άνεμος, γεωβερμία...

Ωστόσο, σε αυτό το μείζον ζήτημα που απαιτεί παγκόσμιες συμφωνίες, το ρόλο μπορούν να παίξουν οι τοπικές κοινωνίες; Έχουν την θητείσει στα θέματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τι παραδείγματα θα μπορούσατε να μας αναφέρετε; Μολονότι η Ε.Ε. πρωτοπορεί, θέτοντας φιλόδοξους στόχους για 20% εξοικονόμηση ή 20% ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές ώς το 2020, κάποιοι πρωγιάνουν ακόμη παραπέρα. Χάρες όπως η Σουηδία, η Ισλανδία, η Νορβηγία, η Πορτογαλία στοχεύουν να απεξαρτηθεί από τα ορυκτά καύσιμα σε λίγα χρόνια. Ευρωπαϊκές περιφέρειες έχουν πάσιο τους στόχους της Ε.Ε. Δεκαπέντε χρόνια νωρίτερα και προχωρούν παραπέρα. Πόλεις τολμούν φιλόδοξα, ακόμη και αντιδημοφιλή μέτρα, που κερδίζουν την υποστήριξη της πολιτών αργότερα χάρη στα εντυπωσιακά οφέλη. Παράλληλα, η Στοκχόλμη, πράσινη πρωτεύουσα της Ευρώπης για το 2009, Τριάκοιοι πενήντα ευρωπαίοι δήμαρχοι δεσμεύονται για 20% μείωση του CO₂ στις πόλεις τους ώς το 2020, ενώ το Λιδκόρινγκ των 25.000 κατοίκων στη Σουηδία στοχεύει να απεξαρτηθεί από τα ορυκτά καύσιμα σε δύο χρόνια. Αλλά και διήμαρχοι πόλεων, όπως το Λονδίνο και η Νέα Υόρκη, τολμούν να υιοθετήσουν περιβαλλοντικά διόδια πόλεων, υφριδικά ταξί και ανεμογεννήτριες μέσα στις πόλεις.

Έχουν αντιληφθεί ότι όχι μόνο προστατεύουν το περιβάλλον, την ποιότητα της ζωής και την υγεία, αλλά γίνονται ανταγωνιστικοί, δημιουργώντας βιώσιμη ανάπτυξη, αυξάνοντας το ΑΕΠ και δημιουργώντας νέες θέσεις εργασίας.

«Να αντιληφθούμε την εποχή που έρχεται»

Και στην Ελλάδα; Τι νομίζετε ότι μπορεί και πρέπει να γίνει; Καταρκάς να αφήσουμε την εσωτερόφεια μας και να αντιληφθούμε την εποχή που έρχεται. Οι τοπικοί άρχοντες οφείλουν να οδηγήσουν προς τα εμπρός και να κινητοποιήσουν. Να εντοπίσουν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της περιοχής τους και να τα αναδείξουν σε ανταγωνιστικά. Χρειάζεται δράμα, στρατηγική και σχέδιο. Χρειάζεται ευπλοκή και κινητοποίηση της κοινωνίας, συνάντηση και διάλυμα των πολιτών. Ο πολίτης πρέπει να ενημερωθεί, να κατανοήσει, να νιώσει συμμέτοχος και συνυπεύθυνος. Να εξοικειωθεί με τις νέες τεχνολογίες. Να αντιληφθεί τα κίνητρα τα οφέλη, τις νέες τάσεις. Να συντονιστεί με το μέλλον. Να κάνουμε επιτέλους όλοι μαζί, πολιτεία και κοινωνία, τις επιλογές μας, απαντώντας σε διλήμματα όπως «λιγνιτικά φουγάρα ή ανεμογεννήτριες». Στην εποχή των πολλαπλών κρίσεων που διανύουμε, ο ρόλος και η ευθύνη των τοπικών αρχών, αλλά και όλων των πολιτικών γίνονται ακόμη μεγαλύτεροι. Το μοντέλο της κειμαλίας και των εφοριασμών δεν αρκεί πια. Οι προκλήσεις της εποχής απαιτούν μεταξύ των άλλων και γνώση.

